

ಕೋರಿಕೆ

ಜಗವೆಲ್ಲ ನಗುತಿರಲಿ!
ಜಗದಳುವು ನನಗಿರಲಿ!
ನಾನಳಲು, ಜಗವೆನ್ನನೆತ್ತಿಕೊಳದೆ?
ನಾ ನಕ್ಕು, ಜಗವಳಲು, ನೋಡಬಹುದೆ? || ೧ ||

ತೆರವಾಗಿ ನನ್ನದೆಯು,
ಧರೆಯದೆಯು ಉಕ್ಕಿರಲಿ!
ಧರೆಯೊಳಗೆ ತೇಲಿಸುವೆನ್ನದೆಯನು!
ಧರೆ ಬತ್ತಿ, ಎನ್ನದೆಯು ಉಕ್ಕಲೇನು? || ೨ ||

ಪೊಡವಿಯೈಸಿರಿವಡದು
ಬಡತನವು ನನಗಿರಲಿ!
ಕೈಯೊಡ್ಡೆ, ಪೊಡವಿಯೆನಗಿಕ್ಕದೇನು?
ಪೊಡವಿಯೇ ಮೈಯಳಿಯೆ, ಮಾಡಲೇನು? || ೩ ||

ವಿಶ್ವವನು ತುಂಬಿರುವ
ಈಶ್ವರನೆ ಅಳತೊಡಗಿ,
ಸೈತಿದಲು, ಸೈಪಿಡಲು, ಬರುವನಾವಂ?
'ಹೇ ತಂದೆ' ಎನಲೆನ್ನನವನೆ ಕಾವಂ! || ೪ ||

— ಈಶ್ವರ ಸಣ್ಣಕಲ್ಲ

ಸೂಕ್ತಿಪ್ರಭ

ಯತೋ ಯತೋ ನಿಶ್ಚರತಿ ಮನಶ್ಚಂಚಲಮಸ್ಥಿರಮ್ |
ತತಸ್ತತೋ ನಿಯಮ್ಯೇತತ್ ಆತ್ಮನೈವ ವಶಂ ನಯೇತ್ ||

ಚಂಚಲವೂ ಅಸ್ಥಿರವೂ ಆದ ಮನಸ್ಸು ಯಾವ ಯಾವ
ವಿಷಯದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುವುದೋ ಆಯಾ ವಿಷಯದಿಂದ ಈ
ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿಯೇ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

— ಭಗವದ್ಗೀತೆ, ೬.೨೬

ಮನವ ಘನದಲಿ ಕಟ್ಟಿ | ನೆನಹ ಮನದಲಿ ಕಟ್ಟಿ |
ಮನವನ್ನಪಾನಕೆಳಸದೆ | ಯೋಗಿಗೆ
ವನವಾಸವೇಕೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ||

— ಸರ್ವಜ್ಞ

ದೀಪವಾಗು, ದೋಣಿಯಾಗು, ಮೆಟ್ಟಿಲಾಗು. ಇತರ ಜೀವಿ
ಗಳ ಗಾಯ ನಿನ್ನಿಂದ ವಾಸಿಯಾಗಲಿ. ನಿನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ
ಬಿದ್ದು ಓಡಾಡು, ಕುರುಬನಂತೆ.

— ರೂಮಿ

ಪ್ರಕೀರ್ಣೇ ವಿಷಯಾರಣ್ಯೇ ಧಾವಂತಂ ವಿಪ್ರಮಾಧಿನಂ |
ಜ್ಞಾನಾಂಕುಶೇನ ಕುರ್ವೀತ ವಶ್ಯಮಿಂದ್ರಿಯದಂತಿನಮ್ ||

ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ ವಿಷಯಗಳೆಂಬ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಧಾವಿಸುತ್ತಾ
ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಇಂದ್ರಿಯವೆಂಬ ಆನೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾನವೆಂಬ
ಅಂಕುಶದಿಂದ ಹತೋಟಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

— ಸುಭಾಷಿತ ಸುಧಾನಿಧಿ

ದ್ರುತಸ್ಯ ಭಗವದ್ವರ್ಮಾತ್ ಧಾರಾವಾಹಿಕತಾಂ ಗತಾ |
ಸರ್ವೇಶೇ ಮನಸೋ ವೃತ್ತಿಃ ಭಕ್ತಿರಿತ್ಯಭಿಧೀಯತೇ ||

ಭಗವಂತನ ಅಪಾರ ಕಾರುಣ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು
ಕರಗಿಹೋದ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯು ಆತನಲ್ಲಿಯೇ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ
ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯು ಭಕ್ತಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

— ಭಕ್ತಿರಸಾಯನ

ವಿವೇಕಪ್ರಭ